

وضوی بیمار

منبع:

کتاب سلامت معنوی

دی ماه ۱۴۰۱

امور فرهنگی بیمارستان مادر و کودک شوشتری

یکی از شرایط صحیح بودن وضو، ضرر نداشتن استفاده از آب است. کسی که می ترسد اگر وضو بگیرد، مریض شود یا بیماری او شدید تر شود و یا بهبودی اش به تاخیر بیفتد، نباید وضو بگیرد، بلکه بر او واجب است تیمم کند (هر مدتی هم طول بکشد اشکال ندارد)

اگر فردی پس از آنکه، به علت ترس از ضرر با تیمم نماز بخواند، فهمید که آب برایش ضرر نداشته، نمازش صحیح است، ولی برای نمازهای بعدی باید وضو بگیرد.

در استعمال آب برای وضو، لازم نیست انسان یقین به ضرر داشته باشد، بلکه اگر احتمال ضرر هم بدهد، چنانچه احتمال او در نظر مردم جا به جا باشد (و برایش ترس پیش بیاورد)، باید تیمم کند.

اگر رساندن آب به صورت یا دست ها به مقدار کم (که وضو با آن صحیح باشد) ضرر ندارد، اما بیش از آن ضرر دارد، باید با همان مقدار کم وضو بگیرد.

شخصی که به سینوزیت مبتلاست و آب سرد برایش ضرر دارد، برای وضو گرفتن اگر آب گرم برای او ضرر ندارد و تهیه آن ممکن است باید با آب گرم وضو بگیرد.

کسی که فلج است و به کمک کفش طبی و عصای چوبی راه می رود، اگر بیرون آوردن کفش برای مسح پاها برایش خیلی سخت است، مسح روی کفش کافی و مجزی است.

اگر انسان نتواند برای نماز وضو بگیرد و تیمم هم در وقت نماز ممکن نباشد، بنا بر احتیاط واجب باید نماز را در وقت بدون وضو و تیمم بخواند و باید قضای آن را نیز به جا آورد.

کسی که پی در پی از او باد خارج می شود، اگر نتواند وضوی خود را تا آخر نماز حفظ کند و تجدید وضو در بین نماز هم برای او خیلی دشوار است، می تواند با هر وضویی یک نماز بخواند، یعنی برای هر نماز یک وضو اکتفا کند، هر چند وضوی او در بین نماز باطل شود.

کسی که پی در پی از او باد خارج می شود، چنانچه مرض او قابل علاج باشد، بنا بر احتیاط واجب باید معالجه کند، هر چند خرج داشته باشد.

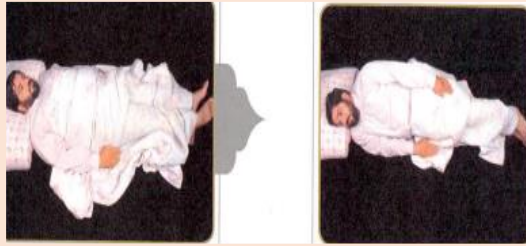
کسی که دست راست او از بالای مرفق قطع شده، مسح پای راست از او ساقط نمی شود، بلکه باید بادست چپ بر آن مسح کند.

وضوی نیابتی

کسی که خودش نمی تواند وضو بگیرد، باید نایب بگیرد. یعنی از کسی بخواهد که به او در کارهای وضو کمک کند. البته خود وضو گیرنده باید نیت وضو کند و در صورتی که بتواند، با دست خود عمل مسح را انجام دهد و اگر نتواند، نایب دست او را گرفته و با آن مسح کند.

اگر از این کار هم عاجز باشد، نایب از دست او رطوبت گرفته و مسح کند و اگر این شخص کف دست نداشته باشد، برای مسح از ساعد دست او رطوبت بگیرد و اگر ساعد هم ندارد، از صورت او رطوبت گرفته و سروپا را با آن مسح کند.

قیام بیمار

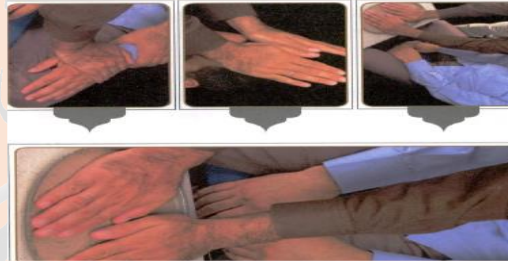
کسی که نمی تواند تمام نماز را ایستاده بخواند هر مقدار که می تواند ایستاده و بقیه نماز را نشسته بخواند و اگر بصورت نشسته هم نمی تواند خوابیده انجام دهد.

کسی که نمی تواند بایستد اگر بترسد که بواسطه ایستادن بیمار شود یا ضرر به او برسد، می تواند نشسته نماز بخواند. حتی اگر ایستادن او ضرر قابل توجهی داشته باشد، باید نشسته نماز بخواند و اگر از ضرر نشستن هم بترسد باید خوابیده نماز بخواند.

و اگر امکان ندارد نایب، دست خود را به زمین بزنند بر پیشانی و پشت دست های بیمار بکشد.

نماز بیمار

قبله در نماز نشسته

کسی که باید نشسته نماز بخواند، اگر نمی تواند بطور معمول بنشیند در موقع نشستن کف پاها را به زمین می گذارد، باید موقع نماز صورت، سینه و شکم او رو به قبله باشد و لازم نیست ساق پای او رو به قبله باشد.

قبله در نماز خوابیده

جهت قبله برای کسی که در حالت خوابیده نماز می خوانند بیا توجه به توانایی فرد، به ترتیب زیر است:

۱- بنا بر احتیاط واجب اگر می تواند به پهلو راست بخوابد و صورت و بدن او رو به قبله باشد.

اگر توانایی خوابیدن به پهلو چپ را هم نداشت، به پشت بخوابد و کف پایش رو به قبله باشد.

تیمم نیابتی

هر شخصی (در صورت توانایی) باید کارهای تیمم را خودش انجام بدهد، اما در صورت عدم توانایی واجب است از نایب کمک بگیرد و در هر کاری از اعمال تیمم که خود شخص می تواند انجام دهد، نباید از دیگری کمک بگیرد.

اگر شخص معذور، به جای آنکه نایب بگیرد، خودش با مشقت و وظیفه را انجام دهد عمل او صحیح است.

در تیمم نیابتی، رعایت شرایط عمومی تیمم (مانند پاک بودن اعضا و ترتیب) لازم است.

وضو و غسل (هر چند جبیره ای یا نیابتی) بر تیمم مقدم است.

چگونگی تیمم نیابتی

در تیمم نیابتی باید خود بیمار نیت کند و اگر امکان دارد نلیب با دست خود بیمار تیمم کند. بدین صورت که دست بیمار را به زمین زده و با آن پیشانی و پشت دست های او را مسح کند.